

udgifter. Et Led i disse Bestræbelser vilde det efter min Mening være, at vi fik anerkendt Danmarks Neutralitet. Jeg kommer da til det Spørgsmaal, jeg gerne vilde rette til den højtærede Udenrigsminister: Om der i det sidste Aarstid er gjort noget for at fremskynde Danmarks Neutralisering. Naar jeg nævner det sidste Aarstid, er det, fordi det offentlig har været meddelt, at Regeringen ved den østasiatiske Krigs Udbrud fik Meddelelse fra Rusland om, at Betingelserne for, at Stormagterne vilde anerkende vor Neutralitet, i Øjeblikket vare til Stede. Denne Meddelelse fremkom fra russisk Side, maaske ikke fra officiel Side — det skal jeg lade være usagt — men i alt Fald fra meget indflydelsesrig Side i Rusland, og det blev endog tilføjet, at for saa vidt Danmark vilde gaa med til en Forhandling om Landets Neutralitet, vilde sandsynligvis de andre Stormagter — her gjaldt det navnlig England, som jo har en Del Interesser i vore Farvande — ogsaa være villige til at slutte sig til et saadant Forslag. Jeg spørger, om det er Tilfældet, at der har været en saadan Mulighed for Danmarks Neutralisering, og om, hvis saa er, Regeringen har foretaget sig noget i den Sag, og hvad den har foretaget sig. Det kunde være af Interesse ikke alene for Rigsdagen, men for hele det danske Folk at vide Besked om Muligheden af, at Danmark paa den Maade kunde sikres mod Krig i Fremtiden. Kravet om Neutralitet for vort Land stiger jo for hver Dag i Styrke under Hensyn til Forholdene i de andre Lande og til vore egne Forhold, finansielle Tilstande osv. Det vilde vække Sorg hos Befolkningen, hvis Regeringen ikke har benyttet et gunstigt Øjeblik til at gennemføre Danmarks Neutralitet, der kunde betyde en betydelig Nedgang i de militære Udgifter.

Jeg skal derefter tillade mig kortelig at omtale nogle lokale fynske Forhold. Jeg er glad ved Bevillingen paa 600,000 Kr., hvoraf 300,000 skulle udgives i dette Finansaar, til Forstærkning af den fynske Hovedbane. Det er sikkert en meget nødvendig Forholdsregel, men jeg vilde være endnu mere glad, om man straks var gaaet til at gennemføre Dobbeltspor gennem Fyn. Jeg haaber, at den nedsatte Jernbanekommission maa komme til det Resultat, at dette bør anlægges saa hurtigt som muligt. Maa jeg oplyse, at der paa den fynske Statsbane i Døgnet passerer 16 Tog fra Nyborg til Fredericia og 15 fra Fredericia til Nyborg foruden de mange

Særtog og andre Tog, som af og til befare Linien. Det er klart, at disse mange Tog maa krydse hverandre saa her saa der, og det er mærkeligt, der ikke er sket Ulykker før. Det er derfor nødvendigt at faa Dobbeltsporet anlagt. Jeg haaber, vi med det samme kunne faa Jernbaneoverkørsels-spørgsmaalet i Odense ordnet. Denne Sag blev omtalt forleden af min ærede Kollega (M. Madsen) og er stadig i mange Aar bleven omtalt under Finanslovbehandlingen. Jeg gentager Ønsket, jeg kan godt sige: Kravet om at faa disse Forhold ordnede paa en for Befolkningens Liv og Lemmer og den almindelige Trafik betryggende Maade.

Sammen med Jernbanevæsenet vil jeg omtale Ophængningen af Cigarautomater overalt paa Statsbanestationerne. Naturligvis er der intet at sige til, at man til de rejsendes Bekvemmelighed ophænger disse Automater, men der er noget at sige til, at Staten ved denne Cigarhandel hjælper et enkelt københavnsk Tobaksfirma til at drive Cigarhandel over hele Jlandet og derved konkurrere med de Cigarfabrikanter og Cigarhandlere, der skulle leve af det samme ude omkring i Byerne. Det forekommer mig, at den højtærede Trafikminister burde have tilbudt de enkelte Byers Fabrikanter eller handlende at ophænge disse Automater. Der kunde jo være givet dem en bestemt Anvisning paa, hvordan Automaterne skulde være indrettede o. s. v.; men man burde ikke have givet hele denne Forretning i Entreprise til en enkelt Mand og dermed skabe en usund Konkurrence overfor mange Mennesker, der rundt om i Byerne ere interesserede i dette Forhold. Købstæderne have i Forvejen en drøj Konkurrence at modstaa ikke mindst fra Københavns Side, og jeg mener, at det ikke er forsvarligt, at Staten søger for sit Vedkommende at tage Næringen fra dem ved at lade en københavnsk Fabrikant etablere Cigarhandel overalt paa Statsbanernes Stationer.

Jeg omtalte i Fjor Ledvogternes Kaar ved Overkørslerne i Odense, og jeg kan kun udtale min Glæde over, at disse Ledvogtere have faaet nogen Forbedring af deres Vilkaar. Jeg vil dog haabe, at de kunne faa mere senere.

Endvidere er der en anden og mindre Sag, som jeg heller ikke vil undlade at henlede den højtærede Ministers Opmærksomhed paa. Jeg nævnedes før som et af de mange opnaaede Smaaresultater, at Porten i Rosenborg Have var bleven luk-